

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

25. juni 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 221/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 221/02	Sag C-24/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungarn) den 8. januar 2018 — István Bán mod KP 2000 Kft. og Edit Kovács	2
2018/C 221/03	Sag C-75/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 6. februar 2018 — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	2
2018/C 221/04	Sag C-126/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 16. februar 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2018/C 221/05	Sag C-173/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 6. marts 2018 — FS mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2018/C 221/06	Sag C-183/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polen) den 9. marts 2018 — Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) mod Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku	5

2018/C 221/07	Sag C-189/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 13. marts 2018 — Glencore Agriculture Hungary Kft. mod Nemzeti Adó — és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	6
2018/C 221/08	Sag C-195/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polen) den 19. marts 2018 — straffesag mod B.S.	7
2018/C 221/09	Sag C-220/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 27. marts 2018 — ML	8
2018/C 221/10	Sag C-222/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 28. marts 2018 — VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mod Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	9
2018/C 221/11	Sag C-231/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Oldenburg (Tyskland) den 3. april 2018 — Bødesag mod NK	10
2018/C 221/12	Sag C-259/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spanien) den 11. april 2018 — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. mod Asendia Spain, S.L.U.	11
2018/C 221/13	Sag C-272/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 20. april 2018 — Verein für Konsumenteninformation mod TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG	11
2018/C 221/14	Sag C-275/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 23. april 2018 — Milan Vinš mod Odvolací finanční ředitelství	12
2018/C 221/15	Sag C-304/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	13
 Retten		
2018/C 221/16	Sag T-431/12: Rettens dom af 3. maj 2018 — Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet [Dumping — import af vinsyre med oprindelse i Kina — ændring af den endelige antidumpingtold — delvis interimundersøgelse — annullationssøgsmål — umiddelbart og individuelt berørt — formaliteten — fastsættelse af normalværdien — beregnet normalværdi — ændring af metode — individuel behandling — artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 11, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 11, stk. 9, i forordning (EU) 2016/1036] — tidsmæssig tilpasning af virkningerne af en annullation]	15
2018/C 221/17	Sag T-241/16: Rettens dom af 4. maj 2018 — El Corte Inglés mod EUIPO — WE Brand (EW) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket EW — det ældre EU-ordmærke WE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	16
2018/C 221/18	Sag T-574/16: Rettens dom af 3. maj 2018 — HK mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — pensioner — efterladtepension — betingelser for tildeling — betingelse om ægteskabets varighed — fast partnerskab, som ikke er ægteskab — artikel 17, første afsnit, i bilag VIII til vedtægten)	16

2018/C 221/19	Sag T-653/16: Rettens dom af 3. maj 2018 — Malta mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter, som Kommissionen er i besiddelse af — dokumenter, der hidrører fra en medlemsstat — dokumenter, der er udvekslet inden for rammerne af kontrolordningen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik — artikel 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009 — offentlighedens aktindsigt efter en begæring indgivet af en ikke-statslig organisation — annullationssøgsmål — formaliteten — begrundelsespligt — loyalt samarbejde — valg af retsgrundlaget)	17
2018/C 221/20	Sag T-662/16: Rettens dom af 3. maj 2018 — Gall Pharma mod EUIPO — Pfizer (Styriagra) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Styriagra — det ældre EU-ordmærke VIAGRA — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))	18
2018/C 221/21	Sag T-721/16: Rettens dom af 8. maj 2018 — Luxottica Group mod EUIPO — Chen (BeyBeni) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BeyBeni — ældre nationalt figurmærke Ray-Ban — relativ registreringshindring — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))	18
2018/C 221/22	Sag T-2/17: Rettens dom af 3. maj 2018 — J-M.-E.V. e hijos mod EUIPO — Masi (MASSI) [EU-varemærker — ugyldighedssag — ansøgning om EU-ordmærket MASSI — ældre nationalt ordmærke MASI — artikel 56, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 63, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — retskraft — artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning 2017/1001] — varemærke, der er vitterlig kendt i den i artikel 6a i Pariserkonventionen angivne betydning]	19
2018/C 221/23	Sag T-34/17: Rettens dom af 4. maj 2018 — Skyleader mod EUIPO — Sky International (SKYLEADER) [EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket SKYLEADER — manglende hensyntagen til beviser fremlagt for annullationsafdelingen — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001] — regel 40, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 19, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2017/1430)]	20
2018/C 221/24	Sag T-187/17: Rettens dom af 4. maj 2018 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Mega Liner) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Mega Liner — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)]	21
2018/C 221/25	Sag T-188/17: Rettens dom af 4. maj 2018 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Coil Liner) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Coil Liner — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)]	21

2018/C 221/26	Forenede sager T-193/17, T-194/17 og T-195/17: Rettens dom af 3. maj 2018 — CeramTec mod EUIPO — C5 Medical Werks (Formen af en hoftekugle m.fl.) (EU-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt EU-varemærke — formen af en del af en hofteprotese — EU-figurmærke, der gengiver en del af en hofteprotese — EU-varemærke bestående af en rosa nuance — tilbagesøgning af begæringer om ugyldighed og afslutning af sager om ugyldighed — varemærkeindehaverens klage med henblik på annullation af afgørelserne om afslutning — afvisning af sagen ved appelkammeret — artikel 59 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 67 i forordning (EU) 2017/1001))	22
2018/C 221/27	Sag T-200/17: Rettens dom af 3. maj 2018 — SB mod EUIPO (Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse om ikke-forlængelse — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — omsorgspligt — forskelsbehandling på grundlag af alder)	23
2018/C 221/28	Sag T-463/17: Rettens dom af 3. maj 2018 — Raise Conseil mod EUIPO — Raizers (RAISE) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket RAISE — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — artikel 52, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 59, stk. 1 og 2, i forordning 2017/1001)]	23
2018/C 221/29	Sag T-354/15: Rettens kendelse af 19. april 2018 — Allergopharma mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — støtteordning om fritagelse for obligatorisk rabat på visse farmaceutiske produkter — afgørelse, der erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked — ikke individuelt berørt — retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)	24
2018/C 221/30	Sag T-916/16: Rettens kendelse af 23. april 2018 — Winkler mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — overførsel af nationale pensionsrettigheder — forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — ikke-bebyrdende retsakt — åbenbart afvisningsgrundlag)	25
2018/C 221/31	Sag T-234/17: Rettens kendelse af 3. maj 2018 — Siberian Vodka mod EUIPO — Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — EU-ordmærket DIAMOND ICE — ældre EU-ordmærke DIAMOND CUT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordningen (EU) 2017/1001] — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	25
2018/C 221/32	Sag T-298/17: Rettens kendelse af 18. april 2018 — Iordăchescu m.fl. mod Parlamentet m.fl. (Annullationssøgsmål — direktiv 2014/40/EU — tilnærmelse af lovgivningerne — fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter — søgsmålsfrist — for sent anlagt — påstand om erstatning — stævning — tilsidesættelse af formkrav — afvisning — inkompetence)	26
2018/C 221/33	Sag T-203/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 3. maj 2018 — VQ mod ECB (Foreløbige forholdsregler — økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — opgaver, som overdrages til ECB i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013 — ECB's beføjelser — særlige tilsynsbeføjelser — administrative sanktioner — offentliggørelse — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	27
2018/C 221/34	Sag T-230/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. maj 2018 — Czarnecki mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — Europa-Parlamentets næstformand — Parlamentets afgørelse om at bringe en næstformands hverv til ophør — begæring om foreløbige forholdsregler — påbud — afvisning)	27

2018/C 221/35	Sag T-186/18: Sag anlagt den 14. marts 2018 — Abaco Energy m.fl. mod Kommissionen	28
2018/C 221/36	Sag T-224/18: Sag anlagt den 11. april 2018 — PV mod Kommissionen	29
2018/C 221/37	Sag T-225/18: Sag anlagt den 1. april 2018 — Manéa mod CdT	31
2018/C 221/38	Sag T-237/18: Sag anlagt den 9. april 2018 — Martini-Sportswear mod EUIPO — Olympique de Marseille (M)	32
2018/C 221/39	Sag T-251/18: Sag anlagt den 23. april 2018 — IFSUA mod Rådet	33
2018/C 221/40	Sag T-257/18: Sag anlagt den 24. april 2018 — Iberpotash mod Kommissionen	34
2018/C 221/41	Sag T-259/18: Sag anlagt den 23. april 2018 — Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg mod EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)	35
2018/C 221/42	Sag T-264/18: Sag anlagt den 27. april 2018 — Gruppo Armonie mod EUIPO (mo.da)	36
2018/C 221/43	Sag T-272/18: Sag anlagt den 27. april 2018 — EBM Technologies mod EUIPO (MobiPACS)	36
2018/C 221/44	Sag T-278/18: Sag anlagt den 4. maj 2018 — Nemius Group mod EUIPO (DENTALDISK)	37

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 221/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 211 af 18.6.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 200 af 11.6.2018

EUT C 190 af 4.6.2018

EUT C 182 af 28.5.2018

EUT C 166 af 14.5.2018

EUT C 161 af 7.5.2018

EUT C 152 af 30.4.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungarn) den 8. januar 2018 — István Bán mod KP 2000 Kft. og Edit Kovács

(Sag C-24/18)

(2018/C 221/02)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: István Bán

Sagsøgte: KP 2000 Kft. og Edit Kovács

Præjudicielt spørgsmål

Udgør en national lovgivning, som *ex lege* — uden nogen form for økonomisk godtgørelse — ophæver brugsrettighederne til land- eller skovbrugsarealer, når en ny ejer efter en tvangsfuldbyrdsprocedure erhverver en ejendom, hvorpå denne brugsrettighed hviler, og den, der benytter arealet, ikke for dette areal har fået indrømmet støtte til udvikling af landbruget eller landdistrikterne, som er finansieret af Den Europæiske Union eller Ungarn, og som ved en retsregel er underlagt en forpligtelse til at benytte arealet i en bestemt periode, en restriktion i strid med artikel 49 TEUF og 63 TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 6. februar 2018 — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-75/18)

(2018/C 221/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF, 54 TEUF, 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en foranstaltning i en medlemsstat, hvorved medlemsstatens lovgivning (lov om en særavgift på telekommunikation) medfører, at den faktiske afgiftsbyrde pålægges udenlandsk ejede afgiftspligtige personer? Er den nævnte virkning indirekte diskriminerende?
- 2) Er artikel 107 TEUF og 108 TEUF til hinder for en medlemsstats lovgivning, som fastlægger en afgiftspligt, der omfatter en progressiv afgiftssats på omsætningen? Er det indirekte diskriminerende, hvis dette medfører, at den faktiske afgifts øverste trin hovedsageligt gør sig gældende for udenlandsk ejede afgiftspligtige personer? Udgør denne virkning forbudt statsstøtte?
- 3) Skal artikel 401 i momsdirektivet ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der giver anledning til en sontring mellem udenlandske og nationale afgiftspligtige personer? Anses den specifikke afgift for at have karakter af omsætningsafgift? Er der med andre ord tale om en afgift, der er forenelig eller uforenelig med momsdirektivet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 16. februar 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sag C-126/18)

(2018/C 221/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstats retspraksis — hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter tages udgangspunkt i en antagelse om, at den nationale afgiftsmyndighed ikke har begået en overtrædelse (undladelse), dvs. at den ikke har misligholdt betalingen af den ikke-refunderbare moms [...] på de afgiftspligtiges ubetalte køb, fordi den nationale lovgivning, der var i strid med EU-retten, var gældende på tidspunktet for den nationale afgiftsmyndigheds afgørelse, og Domstolen først efterfølgende konstaterede, at det deri fastlagte krav ikke var i overensstemmelse med EU-retten — forenelig med fællesskabsrettens bestemmelser, bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«) (navnlig direktivets artikel 183), med effektivitetsprincippet, princippet om direkte virkning og ækvivalensprincippet? National praksis accepterede således anvendelsen af dette krav, som er fastsat i de nationale bestemmelser, og som var i strid med EU-retten som værende næsten i overensstemmelse med gældende ret, indtil den nationale lovgiver ophævede det formelt?

- 2) Er en medlemsstats lovgivning og praksis, hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter sondres mellem, hvorvidt den nationale afgiftsmyndighed ikke tilbagebetalte afgiften under overholdelse af de på daværende tidspunkt gældende nationale bestemmelser — som i øvrigt var i strid med EU-retten — eller om den gjorde dette under tilsidesættelse af disse bestemmelser, og som — for så vidt angår de påløbne renter på den moms, hvis tilbagebetaling ikke kunne søges inden for en rimelig frist som følge af et krav i den nationale ret, som Domstolen havde erklæret uforeneligt med EU-retten — fastlægger to adskilte perioder, i overensstemmelse med EU-retten, navnlig momsdirektivets bestemmelser (særligt henset til artikel 183) og ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet, således at
- de afgiftspligtige i den første periode kun har ret til at opkræve morarenter svarende til centralbankens basisrente, i betragtning af at den ungarske lovgivning, der var i strid med EU-retten, stadig var gældende på daværende tidspunkt, og de ungarske afgiftsmyndigheder derfor ikke handlede ulovligt ved ikke at give tilladelse til inden for en rimelig frist at betale den moms, der fremgik af fakturaerne, hvorimod
 - der i den anden periode skal betales en rente svarende til det dobbelte af centralbankens basisrente — som i øvrigt finder anvendelse i tilfælde af forsinket betaling i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning — udelukkende for så vidt angår den forsinkede betaling af morarenterne for den første periode?
- 3) Er en medlemsstats praksis, hvorefter starttidspunktet for beregningen af morarenter (sammensatte renter eller renters rente), som er påløbne i henhold til medlemsstatens bestemmelser om morarenter af en afgift, der er tilbageholdt i strid med EU-retten, (renter af moms, i dette tilfælde standardsatsen), ikke fastsættes til det oprindelige forfaldstidspunkt for renterne af moms (standardsatsen), men derimod til et senere tidspunkt, hvor der særligt tages hensyn til, at et krav om betaling af renter af afgifter, som i strid med EU-retten er tilbageholdt eller ikke tilbagebetalt, er en subjektiv rettighed, der følger direkte af EU-retten selv, i overensstemmelse med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?
- 4) Er en medlemsstats praksis, hvorefter den afgiftspligtige skal fremsætte en selvstændig anmodning ved krav om renter, der er påløbne som følge af afgiftsmyndighedens forsinkede betaling, mens kravet om betaling af morarenter i andre tilfælde ikke kræver en sådan selvstændig anmodning, fordi renterne indrømmes af egen drift, forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?
- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende ønskes oplyst, om en medlemsstats praksis, hvorefter sammensatte renter (renters rente) alene kan indrømmes for en forsinket betaling af renter af en afgift, der er opkrævet i strid med EU-retten som fastslået af Domstolen (renter af moms, i dette tilfælde af standardsatsen), såfremt den afgiftspligtige fremsætter en ekstraordinær anmodning, hvorved der ikke konkret fremsættes krav om betaling af renter, men af den afgift af ubetalte køb, som mangler på netop det tidspunkt, hvor den medlemsstats bestemmelse, der er i strid med EU-retten, hvorefter moms skulle tilbageholdes som følge af denne manglende betaling, fraviges i national ret, selv om de renter af moms, der ligger til grund for det krav om sammensatte renter, allerede er påløbne, for så vidt som det vedrører angivelsesperioderne forud for den ekstraordinære anmodning, og endnu ikke er betalt, er forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?
- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende, ønskes oplyst, om en medlemsstats praksis, som indebærer en fortabelse af retten til at opkræve sammensatte renter (renters rente) for forsinket betaling af renter af en afgift, der som fastslået af Domstolen er opkrævet i strid med EU-retten (renter af moms, i dette tilfælde af standardsatsen), i forbindelse med krav om renter af moms, som ikke var genstand for den momsangivelsesperiode, der var påvirket af den forældelsesfrist, som var fastsat for fremsættelsen af en ekstraordinær anmodning, da disse renter påløb senere, er forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?
- 7) Er en medlemsstats praksis, hvorefter den afgiftspligtige endeligt hindres i at kræve renter af en afgift, der er opkrævet i henhold til en national lovgivning, som efterfølgende er erklæret uforenelig med EU-retten, og som indeholdt et forbud mod at opkræve moms af bestemte ubetalte køb, (navnlig i betragtning af effektivitetsprincippet og kravet om renter af uberettiget ikke-tilbagebetalte afgifters karakter af en subjektiv rettighed) forenelig med EU-retten og momsdirektivets artikel 183, således at

- et krav om renter [i medfør af denne praksis] ikke fandtes begrundet, da [tilbagebetalingen] af afgiften kunne fuldbyrdes, idet det anførtes, at den bestemmelse, der efterfølgende blev erklæret uforenelig med EU-retten, var gældende, (fordi der ikke forelå forsinkelse, og afgiftsmyndigheden blot anvendte gældende ret),
 - og derefter under påberåbelse af forældelse, da den bestemmelse, som var erklæret uforenelig med EU-retten, og som begrænsede retten til tilbagebetaling, blev ophævet i national ret?
- 8) Er en medlemsstats praksis, hvorefter muligheden for at kræve de morarenter, der skal betales af renter af moms (standardsatsen), som tilkommer den afgiftspligtige for den afgift, der ikke var tilbagebetalt, da den kunne fuldbyrdes — oprindeligt som følge af en national bestemmelse, der efterfølgende blev erklæret uforenelig med EU-retten — med henblik på hele perioden fra 2005 til 2011, afhænger af, om den afgiftspligtige nu befinder sig i en situation, hvor han kan kræve tilbagebetaling af moms for den periode for angivelse af denne afgift, hvori en bestemmelse, der var uforenelig med EU-retten, blev ophævet i national ret (september 2011), selv om betaling af renterne af moms (standardsatsen) hverken var sket inden dette tidspunkt eller skete senere, inden kravet gjordes gældende for den nationale retsinstans, forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 6. marts 2018 — FS mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-173/18)

(2018/C 221/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FS

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielt spørgsmål

Skal EU-retten fortolkes således, at skatte- og afgiftsmyndigheden ikke under en efterfølgende kontrol kan udelukke muligheden for, at den afgiftspligtige person vælger afgiftsfritagelse for små virksomheder?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polen) den 9. marts 2018 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) mod Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Sag C-183/18)

(2018/C 221/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Sagsøgt: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, litra a), artikel 9, stk. 3, og artikel 20, stk. 1 og stk. 2, litra b), i Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe ⁽¹⁾ fortolkes således, at en afgørelse vedrørende en bødestraf, der er blevet pålagt en juridisk person, og som er blevet fremsendt med henblik på fuldbyrdelse, ligeledes skal fuldbyrdes i fuldbyrdelsesstaten, såfremt de nationale bestemmelser om gennemførelse af rammebeslutningen ikke giver mulighed for fuldbyrdelse af en bødestraf, der er blevet pålagt en juridisk person?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal udtrykket »juridisk person« i artikel 1, litra a), og artikel 9, stk. 3, i rammeafgørelse 2005/214/RIA fortolkes i overensstemmelse med
 - a) udstedelsesstatens lovgivning [artikel 1, litra c)],
 - b) fuldbyrdelsesstatens lovgivning [artikel 1, litra d)], eller
 - c) som et selvstændigt EU-retligt begreb,

således at det tillige omfatter en filial af en juridisk person, uanset at en sådan ikke har status som retssubjekt i fuldbyrdelsesstaten?

⁽¹⁾ EUT L 76, s. 16-30.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 13. marts 2018 — Glencore Agriculture Hungary Kft. mod Nemzeti Adó — és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sag C-189/18)

(2018/C 221/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó — és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal momsdirektivets ⁽¹⁾ bestemmelser samt det grundlæggende princip om overholdelse af retten til forsvar og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat og en national praksis, der hviler herpå, i henhold til hvilke de resultater i forbindelse med kontrollen af parterne i retsforholdet (kontrakten, transaktionen), som den afgiftsmæssige forpligtelse vedrører, som afgiftsmyndigheden foretager ved en gennemførelsesprocedure hos en af parterne i nævnte retsforhold (udstederen af fakturaen i hovedsagen), og som indebærer en ændring af retsforholdet, skal tages i betragtning ex officio af afgiftsmyndigheden i forbindelse med kontrollen af en anden part i retsforholdet (modtageren af fakturaen i hovedsagen), således at den anden part i retsforholdet ikke har nogen ret, herunder navnlig rettigheder som part i sagen, i den oprindelige kontrol?

- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende, er momsdirektivets bestemmelser samt det grundlæggende princip om overholdelse af retten til forsvar og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder da til hinder for en national praksis, som tillader en procedure, som den i det første spørgsmål omhandlede, således at en anden part i retsforholdet (fakturamodtageren) i den oprindelige kontrol ikke har rettigheder som part i sagen i forbindelse med en kontrol, hvis resultater skal tages i betragtning ex officio af afgiftsmyndigheden i kontrollen vedrørende den anden parts afgiftsmæssige forpligtelse, og kan lægges sidstnævnte til last, således at afgiftsmyndigheden ikke stiller den dokumentation, der er relevant for den kontrol, der blev foretaget hos den første part i retsforholdet (fakturaudstederen) til rådighed for den anden part, herunder navnlig de bilag, der ligger til grund for resultaterne, mødeprotokollerne og de administrative afgørelser, men kun fremsender dokumentationen til en part i forkortet form, idet afgiftsmyndigheden således kun giver den anden part indirekte kendskab til dokumentationen, idet den foretager en udvælgelse på baggrund af dens egne kriterier, som den anden part ikke har nogen kontrol over?
- 3) Skal momsdirektivets bestemmelser samt det grundlæggende princip om overholdelse af retten til forsvar og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis i henhold til hvilken konklusionerne i forbindelse med kontrollen af parterne i retsforholdet, som den afgiftsmæssige forpligtelse vedrører, som afgiftsmyndigheden foretager ved en gennemførelsesprocedure hos udstederen af en faktura, og som indebærer, at det konstateres, at nævnte udsteder har deltaget i aktiv skattesvig, skal tages i betragtning ex officio af afgiftsmyndigheden i forbindelse med kontrollen af fakturamodtageren, således at nævnte modtager i den kontrolprocedure, der gennemføres hos udstederen, ikke har rettigheder som part i sagen, og heller ikke kan udøve retten til forsvar i forbindelse med en kontrolprocedure, hvori resultaterne skal tages i betragtning ex officio af afgiftsmyndigheden i kontrollen vedrørende modtagerens afgiftsmæssige forpligtelse, og kan lægges sidstnævnte til last, og således at [afgiftsmyndigheden] ikke stiller den dokumentation, der er relevant for den kontrol, som foretages hos udstederen, herunder navnlig de bilag, der ligger til grund for resultaterne, mødeprotokollerne og de administrative afgørelser, til rådighed for modtageren, men kun fremsender dokumentationen til en part i forkortet form, idet afgiftsmyndigheden således kun giver den anden part indirekte kendskab til dokumentationen, idet den foretager en udvælgelse på baggrund af dens egne kriterier, som den anden part ikke har nogen kontrol over?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polen)
den 19. marts 2018 — straffesag mod B.S.**

(Sag C-195/18)

(2018/C 221/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Parter i hovedsagen

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2 i Rådets direktiv 92/83/EØF⁽¹⁾ af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, sammenholdt med bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽²⁾ om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif fortolkes således, at et produkt, hvor der til fremstilling af stamurten er anvendt maltekstrakt, glukosesirup, citronsyre og vand, også kan være en øl fremstillet af malt henhørende under KN-kode 2203 i den kombinerede nomenklatur, såfremt andelen af ikke-maltede bestanddele i urten er højere end andelen af maltede bestanddele og glukosesiruppen er blevet tilsat urten før urtens gæring, og hvilke kriterier skal anvendes ved bestemmelsen af forholdet mellem andelen af maltede og ikke-maltede bestanddele i stamurten for at tarifere det fremstillede produkt som øl under KN-kode 2203?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 316, s. 21.

⁽²⁾ EFT 1987, L 256, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 27. marts 2018 — ML

(Sag C-220/18)

(2018/C 221/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Part i hovedsagen

Eftersøgt: ML

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvilken betydning har det ved fortolkningen af de ovennævnte bestemmelser⁽¹⁾, når indsatte i den udstedende medlemsstat har mulighed for at anvende retsmidler vedrørende deres forhold under frihedsberøvelsen?
 - a) Hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed har dokumentation for, at forholdene under frihedsberøvelsen i den udstedende medlemsstat udviser reelle mangler, der er systemiske eller generelle, eller som berører visse persongrupper eller visse centre for frihedsberøvede, skal det da under hensyntagen til de ovennævnte bestemmelser udelukkes, at der består en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling i tilfælde af, at den eftersøgte person udleveres, som er til hinder for lovligheden af udleveringen af den pågældende, når der sikres mulighed for anvendelse af sådanne retsmidler, uden at det er nødvendigt at foretage en yderligere prøvelse af de konkrete forhold under frihedsberøvelsen?
 - b) Er det i denne forbindelse af betydning, når Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol med hensyn til denne mulighed for at anvende retsmidler ikke har fundet nogen holdepunkter for, at den ikke giver frihedsberøvede personer realistiske perspektiver med hensyn til forbedring af urimelige forhold under frihedsberøvelsen?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares med, at eksistensen af frihedsberøvede personers mulighed for at anvende sådanne retsmidler ikke kan udelukke en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling af den eftersøgte person, uden at den fuldbyrdende judicielle myndighed foretager en yderligere prøvelse af de konkrete forhold under frihedsberøvelsen i den udstedende medlemsstat:
 - a) Skal de ovennævnte bestemmelser da fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndigheds prøvelse af forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat skal gælde samtlige fængsler eller øvrige afsoningsinstitutioner, i hvilke den eftersøgte person muligvis kan blive indsat? Gælder dette også for en indsættelse i bestemte fængsler, der kun er midlertidig, eller som kun sker med henblik på overgivelse? Eller kan prøvelsen begrænses til det fængsel, i hvilket den eftersøgte person ifølge oplysningerne fra myndighederne i den udstedende medlemsstat sandsynligvis og for størstedelen af tiden skal indsættes?

- b) Kræves der hertil hver gang en omfattende prøvelse af de pågældende forhold under frihedsberøvelsen, der både fastslår arealet af den enkelte indsattes personlige rum og de øvrige forhold under frihedsberøvelsen? Skal Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, som den fremgår af afgørelsen i sagen Muršić mod Kroatien (dom af 30.10.2016, nr. 7334/13), lægges til grund ved vurderingen af de således fastslåede forhold under frihedsberøvelsen?
- 3) Såfremt det også ifølge besvarelsen af det andet spørgsmål skal bekræftes, at den fuldbyrdende judicielle myndigheds prøvelsesforpligtelse gælder alle de fængsler, der kan komme i betragtning:
- a) Er den fuldbyrdende judicielle myndigheds prøvelse af forholdene under frihedsberøvelse i hvert enkelt fængsel, der kan komme i betragtning, da ikke nødvendig, hvis der fra den udstedende medlemsstats side gives en generel garanti for, at den eftersøgte person ikke vil blive udsat for nogen risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling?
- b) Eller kan den fuldbyrdende judicielle myndighed i stedet for en prøvelse af forholdene under frihedsberøvelse i hvert enkelt fængsel, der kan komme i betragtning, træffe afgørelse om at tillade udleveringen på den betingelse, at den eftersøgte person ikke udsættes for en sådan behandling?
- 4) Såfremt det også ifølge besvarelsen af det tredje spørgsmål fremgår, at det ikke er tilstrækkeligt at give garantier og stille betingelser, for at den fuldbyrdende judicielle myndigheds prøvelse af forholdene under frihedsberøvelse i hvert enkelt fængsel, der kan komme i betragtning i den udstedende medlemsstat, ikke er nødvendig:
- a) Gælder den fuldbyrdende judicielle myndigheds forpligtelse til at prøve forholdene under frihedsberøvelsen i alle de fængsler, der kan komme i betragtning, da også i tilfælde af, at det fra den udstedende medlemsstats judicielle myndigheds side meddeles, at frihedsberøvelsen af den eftersøgte person ikke vil vare længere end højst tre uger, dette dog med forbehold af omstændigheder, der er til hinder herfor?
- b) Gælder forpligtelsen også, hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed ikke kan se, om disse oplysninger er fremsat af den udstedende judicielle myndighed, eller om de stammer fra en af de centrale myndigheder i den udstedende medlemsstat, som har handlet efter en anmodning om bistand fra den udstedende judicielle myndighed?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT L 190, s. 1). Rådets Rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26.2.2009 om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA, rammeafgørelse 2005/214/RIA, rammeafgørelse 2006/783/RIA, rammeafgørelse 2008/909/RIA og rammeafgørelse 2008/947/RIA samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen (EUT L 81, s. 24).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 28. marts 2018 — VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. mod Országos
Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet**

(Sag C-222/18)

(2018/C 221/10)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Sagsøgt: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, litra k), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU ⁽¹⁾ af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser fortolkes således, at en national lovgivning, der sondrer mellem to kategorier af recepter og kun for så vidt angår en af dem tillader, at der udleveres lægemidler til en læge, der udøver sin lægelige virksomhed i en anden stat end denne medlemsstat, i strid med den gensidige anerkendelse af recepter og den frie udveksling af tjenesteydelser og dermed uforenelig hermed?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 88, s. 45.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Oldenburg (Tyskland) den 3. april 2018 — Bødesag mod NK

(Sag C-231/18)

(2018/C 221/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Oldenburg

Parter i hovedsagen

NK

De andre parter: Staatsanwaltschaft Oldenburg og Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan en kvæggrossist, som erhverver levende dyr fra en landbruger og transporterer dem til et slagteri i en afstand af op til 100 km, som han sælger dyrene til, påberåbe sig undtagelsen i artikel 13, stk. 1, litra p), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (herefter forordning (EF) nr. 561/2006) ⁽¹⁾ — »køretøjer, der anvendes til transport af levende dyr fra gårde til lokale markeder og omvendt eller fra markeder til lokale slagterier inden for en radius på op til 100 km« — idet der ved erhvervelsen fra landbrugeren er tale om et »marked« i denne bestemmelses forstand, eller kvæghandelsvirksomheden selv skal anses for et »marked«?

Såfremt der ikke er tale om et »marked« i denne bestemmelses forstand:

2) Kan kvæggrossisten, der erhverver levende dyr af en landbruger og transporterer dem til et slagteri inden for en radius på op til 100 km, som han sælger dyrene til, i tilsvarende anvendelse af førnævnte norm, påberåbe sig denne undtagelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT 2006, L 102, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spanien) den 11. april 2018 — Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. mod Asendia Spain, S.L.U.

(Sag C-259/18)

(2018/C 221/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Sagsøgt: Asendia Spain, S.L.U.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 7, stk. 1, og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽¹⁾ (postdirektivet), som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 ⁽²⁾, til hinder for en national bestemmelse, i henhold til hvilken den garanti, som tillægges den postvirksomhed, der er udpeget til at varetage den befordringspligtige posttjeneste, indebærer, at denne virksomhed som den eneste har ret til at distribuere andre frankeringsmidler end frimærker?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da foreneligt med Den Europæiske Unions regler for postsektoren at stille krav om, at private postvirksomheder råder over fysiske etableringer, der er åbne for offentligheden, for at kunne distribuere og markedsføre andre frankeringsmidler end frimærker?

⁽¹⁾ EFT L 15, s. 14.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20.2.2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 20. april 2018 — Verein für Konsumenteninformation mod TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Sag C-272/18)

(2018/C 221/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i Konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser af 19. juni 1980 (herefter: »Rom-konventionen«) og artikel 1, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽¹⁾ af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) fortolkes således, at den heri fastsatte undtagelse fra anvendelsesområdet også omfatter aftaler mellem en mandant og en mandatar, som har en selskabsandel i et kommanditselskab i bevaring for mandanten, navnlig når der foreligger en tæt tilknytning mellem selskabs- og mandatskontrakterne?

2) Såfremt første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽²⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler fortolkes således, at et kontraktvilkår i en mandatskontrakt mellem en erhvervsdrivende og en forbruger om forvaltning af en kommanditandel, der ikke har været genstand for individuel forhandling, og ifølge hvilket kommanditselskabets hjemstedsstats ret finder anvendelse, er urimelig, når mandatskontraktens eneste formål er at forvalte kommanditandelen, og mandanten har samme rettigheder som en direkte selskabsdeltager?

3) Såfremt første eller andet spørgsmål besvares bekræftende:

Ændres dette svar, såfremt den erhvervsdrivende ikke behøver at begive sig til forbrugerstaten for at udføre de skyldige tjenesteydelser, men er forpligtet til at videreformidle afkast og andre formuefordele af investeringen og oplysninger om investeringens resultat til forbrugeren? Gør det i denne forbindelse en forskel, om det er Rom I-forordningen eller Rom-konventionen, der finder anvendelse?

4) Såfremt tredje spørgsmål besvares bekræftende:

Fastholdes dette svar, såfremt forbrugerens tegningsanmodning desuden er underskrevet i det land, hvor han har sin bopæl, den erhvervsdrivende også stiller oplysninger om investeringen til rådighed på internettet, og der er etableret et betalingssted i forbrugerstaten, hvor forbrugeren skal indbetale investeringsbeløbet, selv om den erhvervsdrivende ikke kan råde over denne bankkonto? Gør det i denne forbindelse en forskel, om det er Rom I-forordningen eller Rom-konventionen, der finder anvendelse?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

⁽²⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 23. april 2018 — Milan Vinš mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-275/18)

(2018/C 221/14)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milan Vinš

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Må retten til en fritagelse for merværdiafgift på udførsel af varer (artikel 146 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem) (»momsdirektivet«) gøres betinget af, at varerne først skal henføres under en særlig toldprocedure (§ 66 Zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty) (§ 66 i lov nr. 235/2004 om merværdiafgift)?
- 2) Er sådan en national lovgivning tilstrækkelig begrundet i henhold til direktivets artikel 131 som en betingelse for at hindre afgiftsunddragelse, -undgåelse eller -misbrug?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 4. maj 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-304/18)

(2018/C 221/15)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom⁽¹⁾, artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom⁽²⁾, artikel 8 i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom⁽³⁾, artikel 8 i Rådets afgørelse 2014/335/EU⁽⁴⁾, artikel 6, 10, 11 og 17 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89⁽⁵⁾, artikel 6, 10, 11 og 17 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000⁽⁶⁾ og artikel 6, 10, 12 og 13 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 609/2014⁽⁷⁾, idet den har afvist at overdrage traditionelle egne indtægter for i alt 2 120 309,50 EUR i forbindelse med afskrivningssskrivelse IT(07)08 917.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Af det materiale, som Kommissionen er i besiddelse af, og som består af de meddelelser og oplysninger, som Den Italienske Republik er fremkommet med under den administrative procedure, fremgår det, at de italienske myndigheder i 1997 i forbindelse med en kontrol til bekæmpelse af ulovlig handel med tobak, der er fremstillet i udlandet, konstaterede den omhandlede toldskyld, opførte den i et særskilt regnskab og efterfølgende meddelte debitor det skyldige toldbeløb. Henset til, at den omhandlede toldskyld blev opført i et særskilt regnskab (regnskab B) og ikke blev anfægtet, burde de italienske myndigheder straks have inddrevet den, hvilket de endnu ikke har gjort. De italienske myndigheder afventede udfaldet af de straffesager, der var anlagt mod skyldnerne, inden de iværksatte opkrævningsproceduren, som først blev afsluttet seks år efter, at toldskylden opstod og blev konstateret.

Told er Unionens egne indtægter, som skal opkræves af medlemsstaterne og stilles til Kommissionens rådighed. Medlemsstaternes forpligtelse til at fastlægge Unionens fordring på egne indtægter opstår, så snart betingelserne i toldbestemmelserne er opfyldt (fastlæggelse af det skyldige toldbeløb og af debitorens identitet).

Ifølge overdragelsesforordningen træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for, at de beløb, som svarer til de fastlagte fordringer, overdrages til Kommissionen. Medlemsstaterne er alene fritaget for at stille beløb svarende til de konstaterede fordringer til Kommissionens rådighed, såfremt disse beløb ikke har kunnet inddrives på grund af force majeure, eller når det af andre grunde, som ikke kan tilskrives medlemsstaterne, er definitivt umuligt at inddrive dem. En medlemsstat, som undlader at stille summen af de fastlagte egne indtægter til rådighed for Kommissionen, uden at en af betingelserne i overdragelsesforordningen er opfyldt, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EU-retten. Enhver forsinkelse af overdragelsen af de egne indtægter medfører, at den pågældende medlemsstat skal betale morarenter for hele forsinkelsesperioden.

Eftersom de italienske myndigheder i det væsentlige ventede seks år med at iværksætte proceduren for inddrivelse af det omhandlede skyldige beløb, og denne forsinkelse alene kan tilskrives de italienske myndigheder, kan Den Italienske Republik ikke gøre gældende, at den har truffet alle nødvendige foranstaltninger for, at de beløb, som svarer til de fastlagte fordringer, overdrages til Kommissionen. De italienske myndigheder har hele tiden nægtet at overdrage det fastlagte beløb til Kommissionen.

Kommissionen finder derfor, at Den Italienske Republik i det foreliggende tilfælde har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 8 i afgørelsen om egne indtægter og artikel 6, 10, 11 og 17 (nu artikel 6, 10, 12 og 13) i overdragelsesforordningen.

-
- (¹) Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31.10.1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT 1994, L 293, s. 9).
- (²) Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29.9.2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT 2000, L 253, s. 42).
- (³) Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7.6.2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT 2007, L 163, s. 17).
- (⁴) Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26.5.2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT 2014, L 168, s. 105).
- (⁵) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29.5.1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 1989, L 155, s. 1).
- (⁶) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT 2000, L 130, s. 1).
- (⁷) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26.5.2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (omarbejdning) (EUT 2014, L 168, s. 39).
-

RETTE

Rettens dom af 3. maj 2018 — Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet

(Sag T-431/12) ⁽¹⁾

[Dumping — import af vinsyre med oprindelse i Kina — ændring af den endelige antidumpingtold — delvis interimundersøgelse — annullationssøgsmål — umiddelbart og individuelt berørt — formaliteten — fastsættelse af normalværdien — beregnet normalværdi — ændring af metode — individuel behandling — artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 11, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 2, stk. 7, litra a), og artikel 11, stk. 9, i forordning (EU) 2016/1036] — tidsmæssig tilpasning af virkningerne af en annullation]

(2018/C 221/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italien), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italien), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Italien), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italien) og Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Spanien) (ved solicitor R. MacLean og advokat A. Bochon)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert og B. Driessen, som befuldmægtigede, først bistået af advokat G. Berrisch og barrister N. Chesaites, derefter af advokat G. Berrisch og endelig af advokat N. Tuominen)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, derefter ved M. França og J. F. Brakeland, som befuldmægtigede), og Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Kina) (ved advokaterne E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma og J. Cornelis)

Sagens genstand

Angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26. juni 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2012, L 182, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26. juni 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres.
- 2) Den antidumpingtold, der er pålagt ved gennemførelsesforordning nr. 626/2012, opretholdes for så vidt angår Ninghai Organic Chemical Factorys produkter, indtil Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union har gennemført de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl og Comercial Química Sarasa, SL afholdte omkostninger.

- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.
- 5) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 366 af 24.11.2012.

Rettens dom af 4. maj 2018 — El Corte Inglés mod EUIPO — WE Brand (EW)

(Sag T-241/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket EW — det ældre EU-ordmærke WE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 221/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne R. van Oerle og L. Bekke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. februar af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 426/2015) vedrørende en indsigelsessag mellem WE Brand og El Corte Inglés.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 11. februar af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 426/2015) annulleres.
- 2) EUIPO og WE Brand Sàrl bærer deres omkostninger og betaler de af El Corte Inglés, SA afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens dom af 3. maj 2018 — HK mod Kommissionen

(Sag T-574/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pensioner — efterladtepension — betingelser for tildeling — betingelse om ægteskabets varighed — fast partnerskab, som ikke er ægteskab — artikel 17, første afsnit, i bilag VIII til vedtægten)

(2018/C 221/18)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HK (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Bauer og M. Veiga, derefter ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at tildele sagsøgeren efterladtepension og, om fornødent, af Kommissionens afgørelse om afslag på sagsøgerens klage, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) HK betaler sagsomkostningerne.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-151/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 3. maj 2018 — Malta mod Kommissionen

(Sag T-653/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter, som Kommissionen er i besiddelse af — dokumenter, der hidrører fra en medlemsstat — dokumenter, der er udvekslet inden for rammerne af kontrolordningen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik — artikel 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009 — offentlighedens aktindsigt efter en begæring indgivet af en ikke-statslig organisation — annullationssøgsmål — formaliteten — begrundelsespligt — loyalt samarbejde — valg af retsgrundlaget)

(2018/C 221/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Republikken Malta (ved A. Buhagiar, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af afgørelsen truffet den 13. juli 2016 af Europa-Kommissionens generalsekretær om en genfremsat begæring fra Greenpeace om aktindsigt i dokumenter vedrørende en angiveligt uregelmæssig forsendelse af levende almindelig tun fra Tunesien til et akvakulturbrug med tun i Malta, for så vidt som Greenpeace herved fik aktindsigt i dokumenter, der hidrører fra de maltesiske myndigheder.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 13. juli 2016 af Europa-Kommissionens generalsekretær om en genfremsat begæring fra Greenpeace om aktindsigt i dokumenter vedrørende en angiveligt uregelmæssig forsendelse af levende almindelig tun fra Tunesien til Malta annulleres, for så vidt som den giver Greenpeace aktindsigt i de dokumenter, der er anført i bilag B til afgørelsen under nr. 112-230.

- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 21.11.2016.

Rettens dom af 3. maj 2018 — Gall Pharma mod EUIPO — Pfizer (Styriagra)

(Sag T-662/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Styriagra — det ældre EU-ordmærke VIAGRA — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Østrig) (først ved advokaterne D. Reichelt og L. Figura, derefter ved advokat T. Schafft)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pfizer Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. juni 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 724/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Pfizer og Gall Pharma.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Gall Pharma GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettens dom af 8. maj 2018 — Luxottica Group mod EUIPO — Chen (BeyBeni)

(Sag T-721/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BeyBeni — ældre nationalt figurmærke Ray-Ban — relativ registreringshindring — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/21)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Luxottica Group SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne E. Ochoa Santamaría og I. Aparicio Martínez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Xian Chen (Wenzhou, Kina)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juni 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 675/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Luxottica Group og Xian Chen.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 8. juni 2016 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 675/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Luxottica Group SpA og Xian Chen annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 454 af 5.12.2016.

Retten dom af 3. maj 2018 — J.-M.-E.V. e hijos mod EUIPO — Masi (MASSI)

(Sag T-2/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — ansøgning om EU-ordmærket MASSI — ældre nationalt ordmærke MASSI — artikel 56, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 63, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001) — retskraft — artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning 2017/1001] — varemærke, der er vitterlig kendt i den i artikel 6a i Pariserkonventionen angivne betydning]

(2018/C 221/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: J.-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spanien) (ved advokaterne M. Ceballos Rodríguez og J. Güell Serra)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Alberto Masi (Milan, Italien) (ved advokaterne C. Ceriani, S. Giudici og A. Ferreri)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 793/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Alberto Masi og J.-M.-E.V. e hijos.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. oktober 2016 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 793/2015-1) annulleres.

- 2) EUIPO bærer sine egne sagsomkostninger og betaler de af J.-M.-E.V. e hijos, SRL afholdte sagsomkostninger.
- 3) Alberto Masi betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Rettens dom af 4. maj 2018 — Skyleader mod EUIPO — Sky International (SKYLEADER)

(Sag T-34/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket SKYLEADER — manglende hensyntagen til beviser fremlagt for annullationsafdelingen — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001] — regel 40, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 19, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2017/1430)]

(2018/C 221/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat K. Malmstedt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sky International AG (Zug, Schweiz) (ved advokat J. Barry)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 805/2016-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Sky International og Skyleader.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Skyleader a.s. betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Sky International AG i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Rettens dom af 4. maj 2018 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Mega Liner)(Sag T-187/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Mega Liner — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 221/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Tyskland) (ved advokaterne T. Weeg og K. Lüken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og W. Schramek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 442/2016) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket Mega Liner som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Punkt to i konklusionen i afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 442/2016) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Bernard Krone Holding SE & Co. KG i sagen for Retten afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Rettens dom af 4. maj 2018 — Bernard Krone Holding mod EUIPO (Coil Liner)(Sag T-188/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Coil Liner — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 221/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bernard Krone Holding SE og Co. KG (Spelle, Tyskland) (ved advokaterne T. Weeg og K. Lüken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer og W. Schramek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 443/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket Coil Liner som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Punkt 2 i den dispositive del af afgørelse truffet den 9. januar 2017 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 443/2016-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Bernard Krone Holding SE og Co. KG afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Rettens dom af 3. maj 2018 — CeramTec mod EUIPO — C5 Medical Werks (Formen af en hoftekugle m.fl.)

(Forenede sager T-193/17, T-194/17 og T-195/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt EU-varemærke — formen af en del af en hofteprotese — EU-figurmærke, der gengiver en del af en hofteprotese — EU-varemærke bestående af en rosa nuance — tilbagetagelse af begæringer om ugyldighed og afslutning af sager om ugyldighed — varemærkeindehaverens klage med henblik på annullation af afgørelserne om afslutning — afvisning af sagen ved appelkammeret — artikel 59 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 67 i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 221/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CeramTec GmbH (Plochingen, Tyskland) (først ved advokaterne A. Renck og E. Nicolás Gómez, derefter ved advokat A. Renck)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, De Forenede Stater) (ved advokat S. Naumann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. februar 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 929/2016-4, R 928/2016-4 og R 930/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem C5 Medical Werks og CeramTec.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) CeramTec GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og C5 Medical Werks afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017.

Rettens dom af 3. maj 2018 — SB mod EUIPO

(Sag T-200/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse om ikke-forlængelse — ulovlighedsindsigelse — begrundelsespligt — omsorgspligt — forskelsbehandling på grundlag af alder)

(2018/C 221/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SB (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Tóth og A. Lukošūitė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af den af EUIPO's administrerende direktør truffne afgørelse af 2. juni 2016 om afslag på at forlænge sagsøgerens kontrakt for anden gang samt af nævnte direktørs afgørelse af 19. december 2016 om afslag på sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) EUIPO frifindes.
- 2) SB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.

Rettens dom af 3. maj 2018 — Raise Conseil mod EUIPO — Raizers (RAISE)

(Sag T-463/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket RAISE — absolut registreringshindring — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — artikel 52, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 59, stk. 1 og 2, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 221/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Raise Conseil (Paris, Frankrig) (ved advokaterne F. Fajgenbaum og T. Lachasinski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Raizers (Paris) (ved advokat E. Fortunet)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. maj 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1606/2016-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Raizers og Raise Conseil.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Raise Conseil betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 2.10.2017.

Rettens kendelse af 19. april 2018 — Allergopharma mod Kommissionen

(Sag T-354/15) ⁽¹⁾

(Annulationsøgsmål — statsstøtte — støtteordning om fritagelse for obligatorisk rabat på visse farmaceutiske produkter — afgørelse, der erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked — ikke individuelt berørt — retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)

(2018/C 221/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Tyskland) (ved advokaterne T. Müller-Ibold og F.-C. Laprèvote)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Bencard Allergie GmbH (München, Tyskland) (ved advokat J. Fiegler)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1300 af 27. marts 2015 om Tysklands støtteforanstaltning — Støtte til tyske lægemiddelvirksomheder i økonomiske vanskeligheder gennem fritagelse for obligatoriske rabatter SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) (EUT 2015, L 199, s. 27).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

2) Allergopharma GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

3) Bencard Allergie GmbH bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettenns kendelse af 23. april 2018 — Winkler mod Kommissionen

(Sag T-916/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — overførsel af nationale pensionsrettigheder — forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — ikke-bebyrdende retsakt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 221/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bernd Winkler (Grange, Irland) (ved advokat A. Kässens)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens skrivelse af 20. april 2016 vedrørende et forslag om godskrivning af de pensionsgivende tjenesteår, der kan tages hensyn til i Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning efter en ansøgning om overførsel af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren havde optjent inden hans indtræden i Unionens tjeneste, dels om at opnå erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af de ulovligheder, som Kommissionen begik i forbindelse med behandlingen af nævnte ansøgning om overførsel.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Bernd Winkler betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Rettenns kendelse af 3. maj 2018 — Siberian Vodka mod EUIPO — Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Sag T-234/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — EU-ordmærket DIAMOND ICE — ældre EU-ordmærke DIAMOND CUT — relativt registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordningen (EU) 2017/1001] — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2018/C 221/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Siberian Vodka AG (Herisau, Schweiz) (ved advokat O. Bischof)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Tyskland) (ved advokat A. Zafar)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1171/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Schwarze und Schlichte Markenvertrieb og Siberian Vodka.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Siberian Vodka AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens kendelse af 18. april 2018 — Iordăchescu m.fl. mod Parlamentet m.fl.

(Sag T-298/17) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2014/40/EU — tilnærmelse af lovgivningerne — fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter — søgsmålsfrist — for sent anlagt — påstand om erstatning — stævning — tilsidesættelse af formkrav — afvisning — inkompetence)

(2018/C 221/32)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøgere: Adrian Iordăchescu (Bukarest, Rumænien), Florina Iordăchescu (Bukarest), Mihaela Iordăchescu (Bukarest) og Cristinel Iordăchescu (Bukarest) (ved advokat A. Cuculis)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og C. Ionescu Dima, som befuldmægtigede), Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Karlsson og O. Segnana, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved H. Stancu og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EUT 2014, L 127, s. 1), dels en påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

2) Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu og Cristinel Iordăchescu betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 3. maj 2018 — VQ mod ECB

(Sag T-203/18 R)

(Foreløbige forholdsregler — økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — opgaver, som overdrages til ECB i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013 — ECB's beføjelser — særlige tilsynsbeføjelser — administrative sanktioner — offentliggørelse — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2018/C 221/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VQ (ved advokat G. Cahill)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved E. Koupepidou, E. Yoo og M. Puidokas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC 2016-0026 truffet af ECB's Styrelsesråd af 14. marts 2018 om pålæggelse af bøde og offentliggørelse heraf på ECB's websted.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. maj 2018 — Czarnecki mod Parlamentet

(Sag T-230/18 R)

(Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — Europa-Parlamentets næstformand — Parlamentets afgørelse om at bringe en næstformands hverv til ophør — begæring om foreløbige forholdsregler — påbud — afvisning)

(2018/C 221/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ryszard Czarnecki (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görnitz og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets afgørelse af 7. februar 2018 om at godkende ophøret af sagsøgerens hverv som næstformand for Parlamentet før tid, dels om, at Parlamentet pålægges at opretholde sagsøgerens hverv som næstformand for Parlamentet.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 14. marts 2018 — Abaco Energy m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Abaco Energy, SA (Madrid, Spanien) og 1 660 andre sagsøgere (ved advokaterne P. Holtrup, P. Kuypers og M. de Wit)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 7384 final af 10. november 2017 i sag SA.40348 (2015/NN) om støtte til elektricitetsproduktionen fra vedvarende energikilder, kraftvarmeproduktion og affald, ⁽¹⁾ annulleres.
- Kommissionen pålægges i overensstemmelse med EU-retten at foretage særskilte vurderinger af den tidligere ordning og den nuværende ordning.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af Kommissionens pligt til at udvise omhu.
 - Kommissionen er underlagt en pligt til på kompetent vis at opfylde sine forpligtelser ifølge traktaterne. Kommissionen havde muligheden samt de nødvendige oplysninger og ressourcer til at vurdere den tidligere ordning som en del af sin vurdering ved udstedelsen af afgørelsen og som påkrævet i lovgivningen. Kommissionen undlod i strid med de standarder, der i henhold til traktaterne forventes af denne, at opfylde denne forpligtelse ved ikke at foretage en uafhængig vurdering af den tidligere ordning.
2. Andet anbringende om en åbenbar faktisk fejl.
 - Kommissionen begik en åbenbar faktisk fejl ved at fastslå, at den tidligere ordning blev absorberet af den nuværende ordning. Det er åbenbart, at der ikke fandt nogen absorption sted, og at der i stedet på alle relevante tidspunkter i sagen var to helt særskilte ordninger, som hver især krævede sin egen vurdering for at fastslå, om statsstøtteregelejerne var overholdt.
3. Tredje anbringende om en åbenbar retlig fejl.
 - Kommissionen undlod at foretage en korrekt anvendelse af de passende bindende retningslinjer fra Kommissionen, hvorved den handlede i strid med EU-retten. Ydermere fastslog Kommissionen, at der ikke var noget behov for at vurdere den tidligere ordning, fordi den tidligere ordning efter denne institutions opfattelse var blevet absorberet af den nuværende ordning. Sagsøgerne har anført, at Kommissionen ved at fastslå dette handlede i strid med EU-retten.

4. Fjerde anbringende om en utilstrækkelig begrundelse.

- Kommissionen har ikke givet en begrundelse, der er tilstrækkelig til at sætte sagsøgerne i stand til at forstå det grundlag, på hvilket Kommissionen traf afgørelsen. Det fremgår ikke klart af afgørelsen, (i) ud fra hvilke grunde Kommissionen fastslog, at den tidligere ordning blev absorberet af den nuværende ordning, og (ii) på hvilket grundlag én ordnings absorption ind i en anden udelukker behovet for en vurdering af, hvorvidt den første ordning overholder statsstøttere reglerne. Begge disse punkter var hovedkonklusioner, der førte til Kommissionens vedtagelse af afgørelsen. Følgelig er sagsøgerne blevet frataget deres grundlæggende ret til at modtage en afgørelse, der giver dem mulighed for at forstå, hvordan og hvorfor Kommissionen er nået frem til de i afgørelsen udtrykte konklusioner.

5. Femte anbringende om magtmisbrug og en tilsidesættelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder.

- Kommissionen er i henhold til artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forpligtet til at håndtere sagsøgernes interesser ifølge afgørelsen på en upartisk og retfærdig måde. Kommissionen tilsidesatte denne forpligtelse ved urigtigt at vægte Kommissionens og Spaniens interesser højere end sagsøgernes interesser.

6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- Kommissionen så bort fra sagsøgernes interesser ved ikke at tilvejebringe en uafhængig vurdering af den tidligere ordning, hvorved den tilsidesatte proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT 2017, C 442, s. 1.

Sag anlagt den 11. april 2018 — PV mod Kommissionen

(Sag T-224/18)

(2018/C 221/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PV (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Denne sag forenes med den verserende sag T-786/16 i overensstemmelse med princippet om konneksitet og med artikel 68 i den konsoliderede forordning om Den Europæiske Unions Ret af 4. marts 2015.
- Det fastslås, at den psykiske chikane er godtgjort, og det fastslås, at der er anvendt »intellektuelt falsk«, hvilket gør, at sådanne ulovligheder ikke kan tolereres i Unionens retsorden.
- Annullation af CMS-procedure 17/025 for så vidt angår alle disse aspekter og annullation af den afgørelse, der danner grundlag for klage R/8/18.

- Annullation af afgørelsen om at »nulstille« sagsøgerens løn fra den 1. oktober 2017.
- Annullation af den afgørelse, som tvinger sagsøgeren til at deltage i bedømmelsesåret FP 2016 (kalenderåret 2016), samt af afslaget på klage R/502/17 af 16. marts 2018 på grund af psykisk chikane og uarbejdsdygtighed.
- Annullation af den afgørelse, som tvinger sagsøgeren til at deltage i bedømmelsesåret FP 2017 (kalenderåret 2017), på grund af psykisk chikane og annullation af den afgørelse, med hensyn til hvilken klage R/121/18 blev indgivet.
- Annullation af afgørelsen samt af afslaget på klage R/413/17 af 15. januar 2018, hvorved sagsøgeren blev forflyttet til GD SCIC i strid med det mest grundlæggende omsorgsprincip.
- Annullation af afgørelsen fra Kommissionens lønkontor (fru [X]) af 12. september 2017, hvorved det blev besluttet at modregne debetnota nr. ABAC 324170991 af 20. juli 2017 på 42 704,74 EUR med sagsøgerens ikke-udbetalte løn for perioden fra den 1. august 2016 til den 30. september 2017, samt af afslaget på klage R/482/17 af 9. marts 2018.

og tildeling af følgende erstatninger på grundlag af artikel 340 TEUF:

- Tildeling af erstatning for det ikke-økonomiske tab på 98 000 EUR som følge af disse anfægtede afgørelser.
- For så vidt angår det økonomiske tab, tildeles:
 - enten et beløb på 23 190,44 EUR i løntilgodehavende for perioden fra den 1. oktober 2017 til den 30. april 2018, hvis Retten finder, at sagsøgeren har ret til hele sin løn.
 - eller et beløb på 7 612,87 EUR i løntilgodehavende for perioden fra den 1. oktober 2017 til den 30. april 2018, hvis Retten finder, at sagsøgeren kun har ret til lønforskellen mellem hans løn ved Kommissionen og den løn, der oppebæres i den private sektor.
- Endelig tildeles en samlet erstatning på enten 121 990,44 EUR eller 105 612,87 EUR med tillæg af morarenter indtil endelig betaling sker.

og under alle omstændigheder:

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, 3, 4 og 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) samt af artikel 1e, stk. 2, og artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), som fastsætter et forbud mod psykisk chikane.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 21a, artikel 22b og artikel 23 om forbud mod at begå ulovlige handlinger, navnlig for så vidt som sagsøgeren blev tvunget til at deltage i bedømmelsen for 2016, selv om han ikke havde udført noget arbejde på grund af uarbejdsdygtighed og fjernelse fra tjenesten fra den 1. august 2016.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 41 og vedtægtens artikel 11a vedrørende direkte interessekonflikter.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgsprincippet og af princippet om bistand, som blev begået ved afgørelsen om at forflytte sagsøgeren til GD SCIC.
5. Femte anbringende om retsprincippet om indsigelse mod manglende opfyldelse og om legalitetsprincippet.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 9, stk. 3, i bilag IX til vedtægten og af retsprincippet »non bis in idem«, som den disciplinære forfølgning CMS 17/025, der blev iværksat over for sagsøgeren, er behæftet med.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 1, og nærmere bestemt af de rimelige frister for førnævnte disciplinære forfølgning.

Sag anlagt den 1. april 2018 — Manéa mod CdT

(Sag T-225/18)

(2018/C 221/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Camelia Manéa (Echternach, Luxembourg) (ved advokat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 29. maj 2017 fra direktøren for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer om ikke, med virkning fra den 12. november 2015, at forlænge sagsøgerens tidsbegrænsede ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat, som derfor faktisk udløb den 31. januar 2016.
- Det fastslås, at sagsøgeren genansættes som midlertidigt ansat ved centret med virkning fra den 1. januar 2019, eller, hvis dette ikke er muligt, at sagsøgte tilpligtes i erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som for sagsøgeren fulgte af tabet af en tidsbegrænset ansættelse, at betale hende et beløb svarende til den løn, som hun ville have oppebåret, hvis hun fortsat havde været ansat i centret i fire år, i givet fald med fradrag af den løn eller de godtgørelser, som hun vil kunne oppebære et andet sted fra, og at indbetale de tilsvarende bidrag til Unionens pensionsordning.
- Oversættelsescentret tilpligtes i erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der for sagsøgeren fulgte af afgørelsen af 12. november 2015, at betale hende et beløb på 11 136 EUR for det ikke-økonomiske tab, et beløb på 12 000 EUR for hendes løntab og et beløb på 9 674 EUR til dækning af hendes advokatudgifter.
- Oversættelsescentret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af pligten til at stille sagsøgeren i den samme retlige situation, som forelå før den tilbagetrukne retsakt, faktuelle fejl, anlæggelse af åbenbart urigtige skøn eller utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af tjenestens interesse, for så vidt som den nye afgørelse om ikke at genansætte sagsøgeren pr. 31. januar 2016 var baseret på forhold, som i modsætning til det af hende antagne, ikke forelå, da spørgsmålet om hendes genansættelse blev rejst i november 2015.

2. Andet anbringende om, for det første, tilsidesættelse af den personalepolitik, der var fastsat af bestyrelsen, for så vidt som det i afgørelsen om ikke-genansættelse blev antaget, at det var i tjenestens interesse at gennemføre en politik om at erstatte midlertidigt ansatte med kontraktansatte. For det andet vedrører dette anbringende anlæggelsen af et forkert skøn for så vidt som det blev antaget, at erstatningen af sagsøgeren med en kontraktansat var begrundet ved omstruktureringen af oversættelsens Support afdeling og, for det tredje, en faktuel fejl for så vidt som det blev antaget, at dette havde været tilfældet.
3. Tredje anbringende vedrører en retlig fejl, anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn og/eller manglende begrundelse, for så vidt som det blev besluttet, med tilbagevirkende kraft og alene begrundet i tjenestens interesse, ikke at genansætte sagsøgeren frem for at udbetale en godtgørelse til hende, idet en ændring af den tilbagetrukne afgørelse ifølge hende var umulig eller særdeles vanskelig. Endvidere er denne afgørelse ikke nødvendig for at nå målene med foranstaltningen, udgør ikke en fuldstændig fornyet undersøgelse af de foreliggende omstændigheder, tilsidesætter den berettigede forventning og opretholder pligten til at erstatte de tab, der fulgte af de andre ulovligheder, som den oprindelige afgørelse var behæftet med.

Sag anlagt den 9. april 2018 — Martini-Sportswear mod EUIPO — Olympique de Marseille (M)

(Sag T-237/18)

(2018/C 221/38)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Østrig) (ved advokat W. Lang)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Martini-Sportswear GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket »M« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 238 066

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. januar 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1755/2017-4)

Påstande

- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 25. maj 2017 erklæres ugyldig.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at indsigelsen forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.
-

Sag anlagt den 23. april 2018 — IFSUA mod Rådet

(Sag T-251/18)

(2018/C 221/39)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Spanien) (ved advokat T. Gui Mori)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

I henhold til artikel 263, stk. 4 in fine, TEUF har sagsøgeren, IFSUA, der er direkte berørt, nedlagt påstand for Retten om annullation — på grundlag af deres karakter af bestemmelser, der klart kan udskilles — af artikel 2, stk. 2, og artikel 9, stk. 4 og 5, i Rådets forordning (EU) 2018/120 af 23. januar 2018 (EUT 2018, L 27, s. 1), der skal opfattes som en »regelfastsættende retsakt« om gennemførelse af restriktive foranstaltninger og af den samlede tilladte fangstmængde« (TAC) for rekreativt fiskeri.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod Rådets forordning (EU) 2018/120 ⁽¹⁾, som påstås delvist annulleret.

I denne forbindelse har sagsøgeren præciseret, at påstanden angår en annullation af de ovennævnte bestemmelser, for så vidt som deres anvendelse på forskellige former for rekreativt fiskeri, der udgør aktiviteter, som ikke er omfattet af den fælles fiskeripolitik, medfører et totalt forbud mod fiskeri af havbars (*dicentrarchus labrax*), der udelukkende vedrører undervandsfiskere, hvilket truer denne aktivitets fortsatte overlevelse, herunder sporten som sådan og den tilknyttede industri.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at artikel 2, stk. 5, artikel 3, litra d), artikel 4, litra d), og artikel 6, litra d) og c), TEUF er blevet tilsidesat, idet de anfægtede bestemmelser udgør foranstaltninger, som direkte forbyder rekreativt fiskeri og undervandsportsfiskeri efter havbars, selv om Rådet ikke har kompetence, end ikke en delt kompetence i så henseende.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at artikel 2, stk. 2, og artikel 9, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2018/120 tilsidesætter retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning, idet disse bestemmelser klart ligger uden for rammerne for de tildelte kompetencer og den historiske udvikling.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at artikel 2, stk. 2, og artikel 9, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2018/120 tilsidesætter lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet der i én og samme gennemførelsesforordning om regulering af fiskerimulighederne for havbars anvendes bestemmelser med forskellige kriterier, der både omhandler kommercielt fiskeri og rekreativt fiskeri. Disse to kategorier er ikke strengt sammenlignelige som adressater for den samme pakke af foranstaltninger.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at artikel 2, stk. 2, og artikel 9, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2018/120 tilsidesætter proportionalitetsprincippet ved gennemførelsen af artikel 43, stk. 3, TEUF. Sagsøgeren har herved gjort gældende, at i den forordning, som er genstand for den foreliggende sag, skal fastsættelsen af fiskerimuligheder for havbars såvel med hensyn til kommercielt fiskeri som rekreativt fiskeri opfylde et formål om at reducere dødeligheden hos den nordlige bestand betragteligt med henblik på at muliggøre en lille forøgelse af biomassen. Sagsøgeren har tilføjet, at dette formål kan tilstræbes med en mindre restriktiv foranstaltning end et totalt forbud mod undervandsfiskeri efter havbars. I forbindelse med dette anbringende har sagsøgeren tillige gjort gældende, at artikel 12, 16, 37 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2018/120 af 23.1.2018 om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande og om ændring af forordning (EU) 2017/127 (EUT 2018, L 27, s. 1).

Sag anlagt den 24. april 2018 — Iberpotash mod Kommissionen

(Sag T-257/18)

(2018/C 221/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iberpotash, SA (Suria, Spanien) (ved advokaterne N. Niejahr og B. Hoorelbeke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2018/118 af 31. august 2017 om statsstøtte SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP) gennemført af Spanien for Iberpotash (meddelt under nummer C(2017) 5877)⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært:
 - Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det fastslås, at foranstaltning 1 indeholder statsstøtte, og at den skal tilbagesøges med renter fra sagsøgeren, og/eller
 - Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den fastsætter beløbet af den ulovlige, men med EU-retten forenelige statsstøtte, som sagsøgeren modtog i henhold til foranstaltning 4, til 3 902 461,30 EUR, og beløbet af den ulovlige støtte, der skal tilbagesøges med renter fra sagsøgeren, til 3 958 109,70 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF ved at fastslå, at foranstaltning 1 udgør en overførsel af statslige midler.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF ved at fastslå, at foranstaltning 1 tildeler sagsøgeren en selektiv økonomisk fordel. Subsidiært gøres det gældende, at Kommissionen ikke har foretaget en korrekt fastsættelse af beløbet af den ulovlige og med EU-retten uforenelige statsstøtte, der måtte følge af foranstaltning 1, i strid med procedureforordningens artikel 16, stk. 1.⁽²⁾
3. Med det tredje anbringende gøres subsidiært gældende, at Kommissionen har tilsidesat procedureforordningens artikel 16, stk. 1, i forhold til foranstaltning 1 ved at kræve, at der skal foretages tilbagesøgning, eftersom en sådan tilbagesøgning er i strid med sagsøgernes berettigede forventning og/eller med retssikkerhedsprincippet.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF ved at fastslå, at foranstaltning 4 tildeler sagsøgeren en selektiv økonomisk fordel.

5. Med det femte anbringende gøres subsidiært gældende, at Kommissionen har tilsidesat procedureforordningens artikel 16, stk. 1, ved ikke at foretage en korrekt fastsættelse af den ulovlige og med EU-retten uforenelige statsstøtte, der måtte følge af foranstaltning 4.

⁽¹⁾ EUT 2018, L 28, s. 25.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 23. april 2018 — Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg mod EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)

(Sag T-259/18)

(2018/C 221/41)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Polen) (ved advokat M. Kondrat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Zakłady Chemiczne »Siarkopol« Tarnobrzeg sp. z o.o.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Unifoska« — EU-varemærkeregistriering nr. 015017841

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. februar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1503/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemvises til EUIPO til fornyet behandling.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse, idet det fastslås, at der ikke foreligger nogen relative registreringshindringer for EU-varemærkeansøgning 01501784 »Unifoska« for nogen af varerne i klasse 1, og at varemærket skal registreres.
- Der træffes afgørelse om sagsomkostningerne til fordel for sagsøgeren.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning 2017/1001
 - Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet.
-

Sag anlagt den 27. april 2018 — Gruppo Armonie mod EUIPO (mo.da)**(Sag T-264/18)**

(2018/C 221/42)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italien) (ved advokat G. Medri)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen mo.da — registreringsansøgning nr. 16 430 035*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 20. februar 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2065/2017-5)**Påstande**

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2017/1001.

Sag anlagt den 27. april 2018 — EBM Technologies mod EUIPO (MobiPACS)**(Sag T-272/18)**

(2018/C 221/43)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* EBM Technologies Inc. (Taipei City, Taiwan) (ved advokaterne J. Liesegang, M. Jost og N. Lang)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »MobiPACS« — registreringsansøgning nr. 16 400 061*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 19. februar 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2145/2017-2)**Påstande**

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 1, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 4. maj 2018 — Nemius Group mod EUIPO (DENTALDISK)

(Sag T-278/18)

(2018/C 221/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Tyskland) (ved advokat C. Bildhäuser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »DENTALDISK« — registreringsansøgning nr. 15 804 024

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. januar 2018 af femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 741/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som kontoret har afslået ansøgningen for klasse 10 og klasse 35, idet ansøgningen ligeledes skal offentliggøres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA